

lige Finanslove var store Bevillinger til Støtte for Landbruget, og at det alt-sammen havde Karakter af Beskyttelse. Ja, det kan man jo gerne kalde det. Ordets Betydning afhænger jo af, hvad man lægger ind i det. Enhver Støtte, der ydes et Erhverv, kan man gerne kalde Beskyttelse, men det er ikke det, vi egentlig forstaa ved „Beskyttelse“, under en Tolddebat forstaa vi noget andet og noget aldeles bestemt ved „Beskyttelse“. Men lad gaa, lad os for et Øjeblik gaa ind paa, at der ydes Landbruget Beskyttelse i Form af Tilskud til forskellige Ting paa de aarlige Finanslove. Jeg vil da minde om, at den Beskyttelse har en ganske anden Karakter end den, som ved Toldsatserne ydes Industrien. Den har nemlig den Karakter, at enhver af disse Bevillinger maa der gøres Rede for. De vedkommende Organisationer, som administrere disse Bevillinger, de forskellige Institutioner, som modtage saadan Støtte, maa overfor Regeringen gøre Rede for; hvorledes Pengene ere anvendte, og det paases meget nøje, at naar en Bevilling har gjort tilstrækkelig Nytte i sin Tid, nedskrives den eller den bortfalder. I alt Fald har den nuværende højtærede Landbrugsminister her taget ret alvorligt fat og søgt at nedbringe Bevillingerne eller afskaffe dem, saa snart det viser sig, at vedkommende Bevilling har opfyldt sin Mission, og han har indført den udmærkede Sædvane — det er maaske ikke den nuværende højtærede Landbrugsminister, der har indført den, men det er i alt Fald Sæd og Skik nu —, at de vedkommende Organisationer maa gøre nøje Rede for Udbyttet af de Bevillinger, de nyde godt af, saa at det til enhver Tid kan tages under Overvejelse ved Behandlingen af de aarlige Finanslove, om der er tilstrækkelig Grund til fremdeles at opretholde en Bevilling, eller om man eventuelt kan nedsætte den eller lade den bortfalde. Dersom vi kunde give den Beskyttelse, som Industrien nyder ved Toldsatser, saaledes, at der blev bevilget en Industriegren eller en Haandværksvirksomhed en saadan Understøttelse, som en Beskyttelses-toldsats i Virkeligheden er; imod at den paagældende Erhvervsgren fik Forpligtelse til at indsende statistiske Oplysninger om sin Drift, Virkemaade, Omsætning og Forhold i det hele, saa kunde Rigsdagen til enhver Tid tage under Overvejelse, om der var tilstrækkelig Grund til fremdeles at opretholde den Beskyttelse, der en Gang er ydet det paagældende Erhverv. I saa Tilfælde vilde Beskyttelsen ingenlunde i

alle Tilfælde være af det onde, men tværtimod et udmærket godt Middel i Lovgivningsmagtens Haand til at støtte og fremelske en sund Industri.

Jeg mindes, at der under Valgkampagnen blev rettet et Spørgsmaal til Kandidaterne i min Valgkreds — det samme, antager jeg, har været Tilfældet Landet over —, som var stillet, tror jeg, fra Fællesrepræsentation for dansk Haandværk og Industri. Det gik ud paa, om Kandidaten vilde modsætte sig, at den Toldbeskyttelse, som Industri og Haandværk nu nyde, svækkedes. Det Spørgsmaal var stillet meget snedigt op, idet Tilhørerne dersom man sagde: „Nej, det vilde man ikke modsætte sig“, let kunde faa den Opfattelse, at Kandidaten ikke vilde modsætte sig, at Industri og Haandværk svækkedes, medens det efter Ordlyden var saaledes, at det var Toldbeskyttelsen, der var Tale om. Efter min Mening er der meget stor Forskel paa, hvorvidt man vil svække den Toldbeskyttelse, Industri og Haandværk nyder, eller man vil svække Industri og Haandværk. Jeg vil ikke under nogen Omstændighed være med til at svække Industri og Haandværk. Men hvad sker der, dersom vi svække den Toldbeskyttelse, som Industri og Haandværk nyde? Saa tror jeg, at vi i mange Tilfælde netop ville styrke Industri og Haandværk, for, hvornaar er Industri og Haandværk stærkt, og hvornaar er det svagt? Industri og Haandværk er stærkt, i det Øjeblik det er i Stand til at bestaa uden nogen kunstig Støtte, uden Tilskud, uden Beskyttelse i Form af Toldsatser. Jo flere Grene indenfor Haandværk og Industri der bliver i Stand til at bestaa uden en saadan Beskyttelse, jo stærkere er Industri og Haandværk tilsammen tagne, og jo flere Haandværks- og Industriegrene der bestaar i Kraft af en af Lovgivningsmagten tilvejebragt Beskyttelse ved en Toldsats, jo svagere er Industri og Haandværk tilsammen tagne. Det er klart, at en Industriegren, Erhvervsgren, hvis Eksistens beror udelukkende paa en simpel Lovgivningsakt, staar svagt.

Jeg erkender — jeg taler paa egne Vegne —, at under visse Omstændigheder kan det være forsvarligt at yde en Industri- eller Haandværksgren en passende Beskyttelse. I en Begyndelsesperiode, hvor en Erhvervsgren bliver grundlagt, begyndt her hjemme, har den mangfoldige Vanskeligheder at overvinde, inden den har fæstet saadan Rod, at den kan klare sig selv. Det behøver aldeles ikke at være et usundt Erhverv, fordi det ikke i det